

skæftigelse og biindtægter. Forslaget er udformet under hensyntagen til, at en ny byretsstruktur forventes at træde i kraft samtidig med det foreslåede tidspunkt for denne lovændring. Udvalget lægger i den forbindelse vægt på, at det er vedkommende retspræsident, der som leder af den pågældende ret har det bedste kendskab til den enkelte dommers arbejdsmæssige forhold.

Dette indebærer, at det også fremover er den enkelte retspræsident, der skal modtage dommernes årlige indberetninger om indtægtsgivende bibeskæftigelse, jf. forslaget til retsplejelovens § 47 c, og at den enkelte retspræsident fortsat skal kunne give et konkret pålæg til en dommer om at indsende en redegørelse for tidsforbrug eller indtægter på bibeskæftigelse og eventuelt træffe en konkret beslutning om, at den pågældende dommer skal indhente tilladelse til al bibeskæftigelse, jf. forslaget til retsplejelovens § 47 d.

Udvalget foreslår endvidere, at den enkelte retspræsident også fremover skal varetage opgaven med at udpege dommere til bibeskæftigelse, der indebærer tvistløsning, jf. pkt. 4.5 ovenfor. Udvalget anfører, at retspræsidenten gennem dialog med den enkelte dommer løbende bør holde sig ajour med dommerens bibeskæftigelse og biindtægter. Hertil kommer, at retspræsidenten efter udløbet af hver 3-års periode skal føre tilsyn med, om den enkelte dommer har overholdt loftet for biindtægter.

Den koordinerende administration af dommernes bibeskæftigelse foreslår udvalget derimod varetaget af et nyoprettet *Bibeskæftigelsesnævn*.

Udvalget anfører, at offentligheden bør have indsigt i og mulighed for løbende at kunne følge dommernes bibeskæftigelse, og derfor bør den samlede bibeskæftigelse administreres af et nævn, der tillige har repræsentanter for offentligheden. Hertil kommer, at forslaget om et loft for dommernes bibeskæftigelse og om godkendelse af udpegning af dommere fra de overordnede retter til råd og nævn gør det hensigtsmæssigt at oprette et særligt organ for dommernes bibeskæftigelse.

Udvalget finder, at Bibeskæftigelsesnævnet bør være uafhængigt af såvel den offentlige forvaltning som af domstolene. For at understrege nævnets tilknytning til domstolssystemet – uden at være en del heraf – findes det imidlertid hensigtsmæssigt, at nævnet oprettes som et særligt organ inden for retsplejen. Bibeskæftigelsesnævnets foreslåede status vil indebære, at nævnets virksomhed ikke er omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven og endvidere ikke er omfattet af Ombudsmandens kompetence.

Nævnets virksomhed reguleres udelukkende af retsplejeloven og nævnets forretningsorden.

Om Bibeskæftigelsesnævnets sammensætning anfører udvalget, at det for at opfylde formålet med nævnet er væsentligt, at nævnsmedlemmerne repræsenterer oplysninger og viden om dommers arbejdsmæssige forhold i de forskellige retsinstanter og har viden om dommernes bibeskæftigelse. Dette hensyn varetages ved, at retspræsidenter for forskellige retsinstanter bliver medlemmer af nævnet.

Endvidere finder udvalget det væsentligt, at den enkelte dommers interesser i forbindelse med Bibeskæftigelsesnævnets konkrete afgørelser om en dommers bibeskæftigelse kan varetages af en repræsentant for dommerne. Dette hensyn kan varetages ved, at en repræsentant for Den Danske Dommerforening bliver medlem af nævnet.

Endvidere finder udvalget, at hensynet til at sikre offentlighedens indsigt i dommernes bibeskæftigelse tilsiger, at offentligheden repræsenteres i nævnet.

På denne baggrund foreslår udvalget, at Bibeskæftigelsesnævnet kommer til at bestå af 7 medlemmer, og at det sammensættes således: Præsidenten for Højesteret (formand), præsidenten for Østre Landsret og præsidenten for Vestre Landsret samt 1 præsident valgt af de øvrige retspræsidenter, en dommer valgt af Den Danske Dommerforening og to repræsentanter for offentligheden.

De to medlemmer, der repræsenterer offentligheden, bør efter udvalgets opfattelse have en bred samfundsmæssig indsigt og bør endvidere være engagerede samfundsborgere, som er almindeligt ansete og i besiddelse af høj personlig integritet. Der kan ikke herudover gives nærmere retningslinier for, hvilken baggrund offentlighedsrepræsentanterne bør have. Det bør ikke være en forudsætning, at den enkelte offentlighedsrepræsentant er jurist, og omvendt bør en juridisk baggrund ikke udelukke en person fra at blive udpeget.

Udvalget foreslår på den baggrund, at justitsministeren forud for beskikkelsen af offentlighedsrepræsentanterne indhenter indstillinger fra organer, der er uafhængige, upartiske og almindeligt anerkendte i offentligheden. Udvalget peger i den forbindelse på Dansk Folkeoplysnings Samråd og Rektorkollegiet.

For at undgå tvivl om offentlighedsrepræsentanternes uafhængighed af brugerne af dommernes bibeskæftigelse bør offentlighedsrepræsentanterne efter udvalgets forslag ikke være ansat i centraladministration, være medlemmer af regionsråd eller kommunalbestyrelser eller i øvrigt være ansat i eller repræsentere offentlige eller private institutioner og organi-